

Brændselsomraadet, og at det ærede Medlem, ligesom jeg, ønsker af disse Oplysninger at drage de Erfaringer, der eventuelt kan blive af Betydning for Fremtiden paa dette Omraade. Men naar det er Tilfældet, forstaar jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem fandt Anledning til at stille sig saa afvisende overfor det af mig udtalte Ønske, som han i sine første Bemærkninger gjorde.

Indenrigsministeren (Rode): De meget højstemte Glædesfanfarer, som lød ud af det ærede Medlems første Tale, er jo efterhaanden blevet meget dæmpede, og det tror jeg er meget tjenligt af Hensyn til Offentlighedens Bedømmelse af, hvorledes Stillingen virkelig er.

Kragh: Mine sidste Bemærkninger var ganske i Overensstemmelse med dem, jeg først fremsatte. Det, som jeg har tilladt mig at opponere imod, er kun, at den højtærede Indenrigsminister tillægger mig et Syn paa den øjeblikkelige Situation, som jeg hverken nærer eller har givet Udtryk i de Bemærkninger, jeg har fremsat.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Kragh: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forlag til Lov om Fastsættelse af Husleje.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.).

Formanden: Under denne Sags Behandling kan ogsaa den følgende Sag paa Dagsordenen omtales.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jørgen Berthelsen: Det er nu sjette Gang, saa vidt jeg husker, der foreligger

Forslag til Lov om Fastsættelse af Husleje. Det var ønskeligt, om man snart kunde være færdig med disse Krigslove; thi det kan jo ikke nytte at skjule, at Huslejeloven er en Følge af den Krigssituation, der har hersket, og hvis Følger vi til Dels mærker endnu. Første Gang Lovforslaget blev fremsat, var Begrundelsen den, at man havde vedtaget en Lov om Betalingshenstand med Pantegæld. Denne Lov er jo forlængst ophørt, men desværre er Forholdene endnu saadanne, at man i Boligkommissionen, hvor Sagen har været til Behandling, har været ganske enig om endnu en Gang at maatte tilraade en midlertidig Forlængelse af den gældende Lov.

I de Bemærkninger, som findes i Lovforslagets Bilag 2, udtaler Boligkommissionen om selve Sagen følgende: „I denne Anledning tillader Kommissionen sig at udtale, at den, saaledes som Boligforholdene for Tiden ligger her i Landet, maa anse en Forlængelse af de paagældende Love for nødvendig, i hvilken Henseende man tillader sig at foreslaa, at Lovens Gyldighed forlænges for ca. 1 Aar til 1. Oktober 1920.“ Det er dette, Lovforslaget gaar ud paa. Endvidere udtaler Boligkommissionen: „Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ændringer i Huslejeloven er der fra forskellige Sider indenfor Kommissionen fremsat Ønsker om en Række Ændringer af mere eller mindre vidtgaaende Karakter. Da man imidlertid er enig om, at det er ønskeligt saa vidt muligt at undgaa Ændringer i den nugældende Lovs Tekst, og da man ligeledes erkender, at Loven i sin nuværende Affattelse i det store og hele har virket tilfredsstillende efter sit Formaal, er man enedes om kun at foreslaa de nedenførte Ændringer.“ Om Ændringen i den nuværende § 3 har der ikke kunnet opnaas Enighed i Boligkommissionen, den har her delt sig i et Flertal og et Mindretal. Mindretallet har holdt paa, at man skulde bevare den nuværende Bestemmelse i § 3 angaaende Overenskomsten mellem Ejer og Lejer om bestaaende Lejeforhold, hvorimod Flertallet har ment, at denne Bestemmelse burde slettes.

Der har altsaa i Boligkommissionen været fuldstændig Enighed om Lovens midlertidige Forlængelse og om at indskrænke Ændringerne til det mindst mulige. Som jeg allerede har sagt, er Boligkommissionen enig om de foreslaaede Ændringer med Undtagelse af den omtalte Ændring i § 3 og, subsidiært, Ændringen